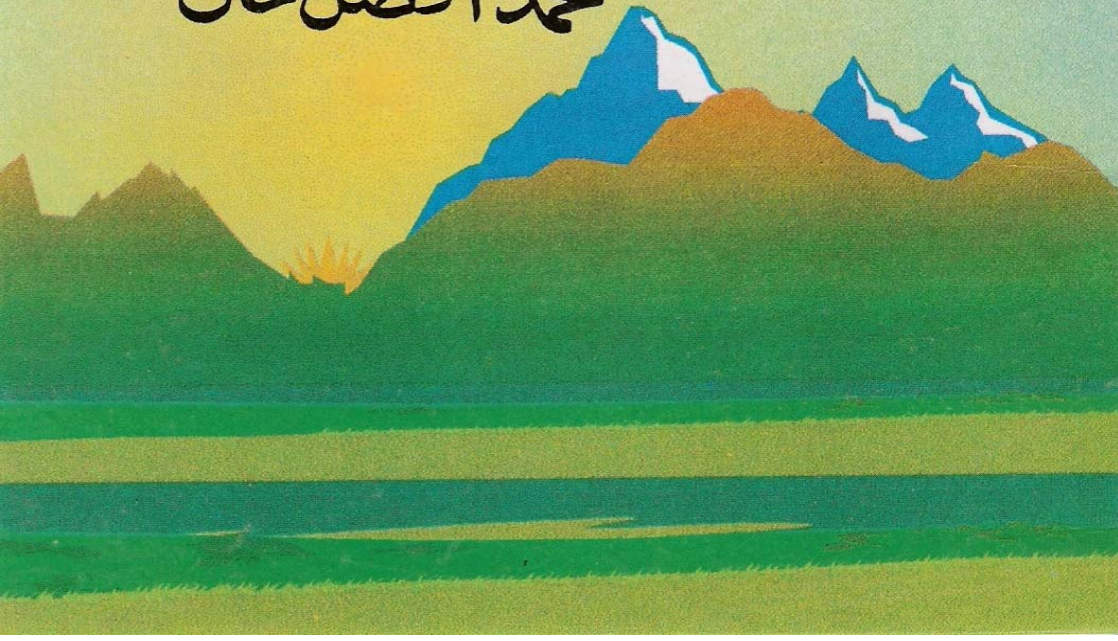

پښتون

قامی وحدت

محمد افضل خان

پښتون

قامی وحدت

محمد افضل خان

خوړونکی: پښتونخوا پبلیکیشنز – پېښور

د کتاب پښندنه

د کتاب نوم : پښتون قامی وحدت

لیکوال : محمد افضل خان

د چاپ کال : نومبر ۱۹۹۶ ع

چاپ کوونکی : ملت ایجوکیشنل پرنٹرز

لاهور

بیعه : ۴۰

خوړونکی : پښتونخوا پبلی کیشنز پښور

د انټرنټ پر مخ کمپوز او ترتیب : نسیم ستوری

تـــرون

د پښتون ځوان نسل او
هغه ټولو باشعوره
ليکوالو ، اديبانو ، پوهانو ،
سياستمدارانو او خواری کښو
پښتنو په نوم څوک چې د
پښتون قامی وحدت لپاره
هلي ځلي کوي .

محمد افضل خان

بسم الله الرحمن الرحيم

که په زمکه نظر و اچولی شی نو چیرته لوړ دنگ غرونه دي ، چیرته د غرونو په سرو نو و اورین پټکی دي ، او چیرته ئې ځان په شنو دوشالو کې پټ کړی دی ، چیرته په غرمبار روان سیندونه دی ، او چیرته سردرې ، ځائې په ځائې پکې سمندرونه ، دشتې ، هوار او پراخه میدانونه دي او چیرته چې ورشو گانې او شاپې شویارې په ظاهره د زمکې طبعی خدوخال هم دی او د آب و هوا د څرنگوالی عوامل هم دي خو ترشائې په فطری ډول یو عظیم الشان مقصد هم پروت دی .

که لږ په غور سره وکتل شی نو د زمکې دغه طبعی خدوخال د مختلفو جغرافیائی وحدتونو څرگندونه کوی . چیرته د یو جغرافیائی وحدت تړون داسی دی چې لوړ ، دنگ او اوچت غرونه ئې د یو سرحد او پراخه سمندر ئې د بل سرحد بندیشونه بنکاره کوی . چیرته د یو هیواد یا جغرافیائی وحدت په یوه او بله غاړه ژور ، لوئی او غرمبیدلی دریا بونه دی ، او چیرته پراخی صحرا گانې او دشتونه د جغرافیائی وحدت حدونه په گوته کوی ، غرض

د فطرت دغه غوښتنې د جغرافیائی وحدت پورې محدودې نه دي. خبره نوره هم په مخه ځی د جغرافیائی وحدت د زمکی د جوړښت او نورو ډیرو عواملو په اشتراک عمل یوه خاصه ژبه او کولتور وجود مومی. دغه ژبه او دغه کولتور په ډیره اوږده موده کې د هیواد جغرافیائی خدوخال نه خپل وجود پیدا کوی. شریک کولتور خلق راغونډ کړی. غونډه، ناسته پاسته، دود، دستور پیدا کوی. داسی ورو، ورو په غیر شعوری ډول یو کولتوری وحدت پیدا شی. چې کله دغه کولتوری وحدت په جغرافیائی وحدت پورې خپلی اړیکې مضبوط کړی. نو خبره نوره هم په مخه لاړه شی، فطرت په دغه جغرافیائی وحدت کې د او سیدونکو د ټولو ضروریاتو بندوبست کوی. او د پیداوار منابع د ولس د ضروریاتو سره سمې موجودې وی.

ددغه منابعو ادراک او ضروریات چې سره یو شی نو اقتصاد مینځ ته راوړی. د قامی او انفرادی شته منیو تصور پیدا شی په ټولنه کې اقتصاد خپلې جرړې

ددى سره په څنگ کې يو بل حقيقت هم موجود دى. چې د تاريخ پانې پرې په تواتر سره گواهي کوي. هغه دا چې هر کله په يو فطري جغرافيايي وحدت کې د بهر نه گوټې ووهلى شى. يا ددغه جغرافيايي وحدت حدونه د فطري حدونو نه پرته په بلې طريقې سره تشکيل شى نو شخړې پيدا شى. «نیشنل ازم» هم ددغه کشالو عکس عمل ته

ددغه بحث سره سم چې مونږ د نړۍ په نقشه نظر و اچوو نو هر ځای چې قامونه پراته دي دوی خپل ټاټوبي لری او د دوی په دغه ټاټوبي او قامی وحدت کې چې جابر قوتونو تبدیلی راوستې دی ، د پیرو پیرو جبر او غلامی هم د دوی د ذهن نه دغه تړون نه دی ویستلی . او چی کله ورته موقع په لاس ورغلې ده . دوی خپل قامی وحدت په ځای کړی دی ، لکه څنگه چې په پیرو وروستو جرمن ځان یو ځای کړو . او دغه رنگ په مشرقی یورپ او وسط ایشیاء کې قامی وحدتونه په ځای کیږی . په دی تناظر کې دا گورو چې زمونږ د کتاب د موضوع سره سم د پښتون (

د بشری ارتقاء ماهرین په دې خبره متفق دی چې انسانی نسل د مینځنۍ آسیا نه خور شوی دی. د بشریت په بابل دغه بیان د تاریخي شواهدونه ثابت دی. د برصغیر او وسطی ایشیا تاریخ د سکندر مقدونی نه شروع کیږي. او د سکندر په وخت کې د پښتون قام په اوسنی تاتوی کې موجودیت د معلوم تاریخ واصله حقیقت دی. خو ددی نه هم ډیر وړاندې یعنی خواو شا څلور زره کاله مخکې په ویدونو کې د «پکت» په نوم د یو قام او د هغه د معلوم تاتوی ذکر موجود دی. هم دغه راز په اویستا کې د «پښت» او «بند» او بخل (بلخ) د یو قام او د هغه د جغرافیائی وحدت ذکر موجود دی. دا هغه زمانه وه چې قامونه د ارتقاء په ابتدائی دوره کې وو او نقل مکانی عامه وه. د قومیتونو د جوړیدو هغه تصور لا مینځ ته نه وراغلی چې جدید او اوسنی تصور پرې ولاړ دی. د دغه خانه بدوشۍ په دوره کې د مینځنۍ آسیا او سیدونکی چې په تاریخ کې د «اریا» په نوم مشهور دی، د یورپ او هند خوا ته و خوزیدل ددوی یوه حصه د سلیمان غریا

د پښتون دغه ټاټوبي په مختلفو وختونو کې په مختلفو نومونو یاد شويدي. لکه اريانا ، خراسان ، افغانستان ، روه او داسې نور. نامتو يوناني جغرافيه دان «استرابو» په ۰۲۴ عيسوی کې د اريانا د حدونو په بابله ويلي دي چې دا په ژبه قائم وو. هم دې خاورې ته احمد شاه بابا پښتونخوا ويلي دي فرمائي:

ستا د عشق له وينو ډک شو ځيگرونه
ستا په لاره کې زلمی بيلي سرونه
تا ته راشم زړگي زما فارغ شي
بې له تا مې انديښنې د زړه مارونه
د ډيلي تخت هيرومه چې رايا د کرم
زما د ښکلي «پښتونخوا» د غرو سرونه
که هر څو مې د دنيا ملکونه ډير شي
زما به هير نه شي دا ستا ښکلي باغونه

د رقيب د ژوند متاع به تار په تار كوى
چې په تورو پښتانه كا گذارونه
د فرید «۱» او داشرف «۲» درو به بيا شى
چې زه وکاندم په هر لورى تختونه
كه تمامه دنيا يو خوا ته بل خوا ئې
زما خوښ دى ستا خالى تش ډگرونه
احمد شاه به دغه ستا قدر هير نه كه
كه ونيسى د تمام جهان ملكونه

(حواله پښتانه شعراء لومړۍ حصه)

۱: فرید خان د شیر شاه سوری اصلی نوم

۲: شاه اشرف نامتو پښتون حکمران د بابا هوتک لمسی چې د
افغانستان سره ئې د ایران او اصفهان ځنې علاقې په خپل حکومت
کې شاملې کړې وې

د احمد شاه بابا نه ډیر وړاندې دې خاورې ته
بابا هوتک په خپل یو نظم کې هم
پښتونخوا ویلی دی .
فرمائی :

غښتليو ننگ کړې د امو وواردي
مغل راغلي ، په تلواردي
په پښتونخوا کې ، جوړناتاردي
په کلي کورباندي مغل راغي
هم په غزني هم په کابل راغي
اي د مرغی « ۱ » غښتليو راشي
په ننگ ولاړد پښتونخوا شي
توري تيري غشي تر ملا شي
په کلي کورباندي مغل راغي
هم په غزني هم په کابل راغي

« ۱ » غوره مرغی يا غوره مرغه

لکه څنگه چې دا خاوره په مختلفو وختونو کې په مختلفو
نومونو ياده شوې ده هم دغه رنگه ددې ټاټوبي
اوسيدونکي هم په مختلفو نومونو ياد شوي دي . چې
ورکې پښتون ، افغان او پټان معروف نومونه دي ، لفظ

د وسطی ایشیاء او سیدونکو « پښتانه » په افغان بللی دي .
د نوؤ نسلی او لسانی خیرنو په رڼا کې چې په سر کې ئې مشهور نارویجی پښتو پوهاند « گيورک مورگن سترن » دی . پښتانه د هغو ساکانو یوه غوره څانگه ده چې په ۲۵۰ قبل مسیح کې ئې د ساکستان (سیستان) نه تر کشمیره یوه لویه امپراتوری جوړه کړې ه .

د افغانستان ټول قامونه د شهریت په لحاظ افغانان دي .
چونکې افغانستان پښتنو خپل ټاټوبی گڼلو ځکه چې «
میرویس نیکه» او « احمد شاه بابا » په یو انتظامی وحدت کې اوپیرلو . او په افغانستان دوه نیم سوه کاله د پښتنو حکمرانی وه . په دې اساس هر پښتون افغان ؤ ، ولې هر افغان پښتون نه ؤ . ځکه چې په افغانستان کې نور هم ډیر قامونه وو . چې د شهریت په لحاظ افغانان وو خود نسل په لحاظ ازبک ، تاجک ، هزاره ، نورپښتانی او داسې نور ؤ . د برصغیر خلقو پښتون په پټان یاد کړیدی . چا وئیلی دی چې پښتون اول په پټنه باندي حکومت جوړ

د پښتنو د نسل په باره کې هم د مورخينو د رايو اختلاف دی. يوه ډله وائی چې پښتانه د بنی اسرائیلو د هغه د ولس قبیلو اولاد دی چې د بابل نه راوتلي وي.

ددې شجري ورومبی راوی «نعمت الله هروی» دی چې د مغل باد شاه جهانگیر په دربار کې وقائع نویس ؤ او «مخزن افغانی» نومې کتاب ئې لیکلی دی. ددی نه وړاندې ددې نظریې څرگندونه په «افسانه شاهان» نومې کتاب کې شویده او پښتنو قدیمی مورخينو د نعمت الله هروی نظریه خپله کړې ده.

سراولف کيرو او خان عبدالغنی خان د دواړو د تصانیفو سر خط «دی پټانز» «The Pathans» دی. دوی ددې نظریې سره اتفاق نه دی کړی چې پښتانه بنی اسرائیل دي. بلکې ددې دواړو په خیال پښتانه د هغه ټولو حمله اورو (

په اوسنو لیکوالو کې عبدالحمی حبیبی ، بهادر شاه ظفر ، قیام الدین خادم ، کوثر غوریا خیل او ډاکټر مجاور احمد زیار پښتانه اریا گڼې او بیا په اریایانو کې ئې ساکان گڼې دا خبره ډیره ضروری نه ده ځکه چې زمونږ اصل موضوع د پښتنو قامی مسئله په گوته کول او د تاریخ په حواله په پښتون ځوان نسل کې د خپلې قامی مسئلې ادراک پیدا کول دي. او د پښتنو پوهانو ، لیکوالو مورخینو او سیاستدانانو پام دې مسئلې ته راگرځول دي. د انسابو ذکر په دې لړ کې د ضمن په گوته راغلی دی. او هغه هم داسې چې د قامی مسئلې تعلق د پښتون د ټاټوبي ، دده د لرغونی هیواد یاد هغه « Defined Territory » سره دی کوم ته چې مونږ د پښتون قام جغرافیائی وحدت ویلی دی.

د ټولو مفکورو د مطالعې نه پس دا حقیقت څرگند دی ، چې پښتون د مینځنۍ اسیا یو نامتو پیاوړی او لرغونی

هندوستان ته ټولې لارې د پښتون د خاورې د درونه
تيريرې. صنعتی انقلاب نه وړاندې هندوستان د سرو
زرود مرغی په نوم ياديدو، د دونيا په هر ګوډ کې چې هم
چاقوت موندلی دی. نو د سرو زرود مرغی د حاصلولو
تکل ئې کړی دی. هندوستان ته درسيډونه مخکې دده
تصادم د پښتون قام سره راغلی دی. د سکندر اعظم نه
واخله ترشورويانو پورې چې څوک هم دې خاورې ته
راننوتی دي. پښتانه ورسره په نره جنگيدلی دي.
سکندر اعظم چې د ايران پورې ئې لوتې لوتې حکومتونه
په مياشتو او ورځو کې ووهل خو چې کله د پښتنو
خاوروې ته راننوتو نو پښتنو په دې لنډه ساحه کې درې
کاله بوخت وساتلو. د خيبر درې «اپردی» چې نن ورته
ايریدی ويئلی شی. سکندر اعظم دوی ته خراج ورکړو.
خو څو ورځې پس ترينه ايریدو دوباره د خراج مطالبه
وکره. ددوباره مطالبې او د خيبر درې د جنگی
کړکيچونو له امله د باجوړ په لار روان شو. د اسپزو سره

شورويان د يو سوپر پاور په حيث د شلمې صدي د
جدويدو وسلو سره افغانستان ته راننوتل. دولس كاله
پښتنو په جنگ كې بوخت وساتل او د شوروي اتحاد د
خوريدو فوري سبب هم دغه مهم وگرځيدو. ويلي شي چې
د پښتنو خاورې ته راننوتل اسان دي خو وتل ترينه گران
دي. پښتون يو داسې قام دي چې ده له شكست وركول
اسانه خبره نه ده او بيا په ده باندي شكست منل خولا

بابر سره ددې چې د پښتون لښکر په مرسته هندوستان فتح کړی و خو هغه ته دا معلومه وه چې دا قوت هغه ته خطر هم جوړیدی شی او دا خبره هغه خپل ځوی همایون ته د وصیت په توګه کړی وه ، چې د پښتنو نه یوه لحظه هم غافل نه شي . مغلو په سوونو کاله منظم کوشش کړی دی چې پښتانه په ذهني لحاظ سره مفلوج کړي . کله چې د اکبر پوځ د امبیلې په مقام یوسف زو لوت کړو د اکبر وزیر بیربل ئې ووژلو . سپه سالار ترینه په تینسته ووتو . دغه د اکبر باچا لپاره لویه صدمه وه . د هغه پوځ تاله ترغه شو . اکبر باچا سره د خپل دربار «نورتن» اټک ته راغی . هلته ئې کیمپ ولګولو او دا فکر ئې کولو چې ددې هزیمت یاماتي بدل به څنګه واخستی شی . او د حکومت وقار به څنګه بحال شی . د حملې او د پښتنو د خاوروې د فتح کولو او هلته د مستقلو چاوڼو منصوبه بندی په دې دلیل و شوه چې پښتانه ماتي نه منی ، نو مسلسل تصادم

دې عمل د پښتنو د معاشري په سياسي او سماجي بڼه کې ورو ، ورو ډير لوټي بدلون راوستو . د پښتنو اکثري ادارې په اجتماعيت ولاړې وې او فيصلې ئې د جرگې له لارې کيدې . د قام قبيلې مشر ، خان ، ملک به د جرگې له لورې په قامی اتفاق سره ټاکلی کيدل . د مشر مهمان خانه او د فيصلو ځانې چې په حجره يا ديري ، به د ټول کلی يا کم از کم د ټولې محلي شريکه حجره وه . ددې حجرې د ميلمنو خرڅ ، اخراجات او د ځانۍ ملکۍ د تحفظ لپاره به ټول قام شريک جايداد د مختص کولو داسې نورې گڼې ادارې په اجتماعي بنياد ولاړې وې . د مغلو د

ددې نه علاوه مغلو او خاص کر انگریزانو په گڼو ځایونو کې قامی مشترک جائیداد خپل دغه نامزد خانانو ته د جاگیر په توګه ورکړو او دغه شان په هغه معاشره کې چې تر ډیره حده په قامی وروړولی او د برابری په بنیاد ولاړه وه یو رنګ جاگیر داری نظام قائم شو. که پښتون خپل قامی وحدت حاصلول غواړي نو د معاشرې نه به جاگیر داری نظام او مواجب ختمول وی.

په کال ۱۹۶۲ کې چې زموږ په صوبه (چې د فرنگی د وخت نه په صوبه سرحد یادېږي) کې د جمعیت العلماء اسلام او نیشنل عوامی پارټی حکومت جوړ شو نو زه هم پکې وزیر وم. ما په کابینه کې دا خبره وکړه چې تر څو د پښتنو د وجود نه د نری رنځ دا مرض نه وی ویستلی شوی تر هغې پورې د پښتنو قامی وحدت نه شی حاصلیدلی.

د مغلو نه پس د پښتنو خاورې ته د لږې مودې لپاره
سکھان رانوتل خودوی لا استقلال نه وموندلی چې
فرنگیانو ټول هندوستان فتح کړو. او د پښتنو خاورې ته

د ډيورنډ د کرنې نه بره ئې د «آمو» سره يوه بله کرنه
راکښله د ډيورنډ د کرنې او د دغې کرنې تر مينځه
علاقې ته ئې افغانستان ووي. د غلته ئې نه خپله پوليتيکل
محکمه جوړه کړه او نه ئې نور د څه قسم مداخلت کولو،
دغه علاقه ئې د کابل امير ته د حکمرانۍ لپاره ورکړه.

د افغانستان او زارروس په مینځ کې چې کله د سرحد (دریا امو) نشان دهی کیدله نو د افغانی وفد مشری « سائمن » نوم انگریز کوله. نو ظاهره ده چې دغه سرحد یا پوله په حقیقت کې د فرنگیانو او روسیانو تر منیځه سرحد ؤ. دغه شان ئې د افغانانو جغرافیائی وحدت توتې توتې کړو. په حقیقت کې دا سرحد نه ؤ بلکې د انگریز د بنکاره او غیر مرئی سلطنت حدونه وو.

د دیورنډ د کرښې دواړه غاړو ته د خلقو په تگ راتگ د هېڅ قسم پابندی نه وه په یوه توتې باندي ئې د افغانستان نوم قائم وساتلو. غرض ئې دا ؤ چې په نفسیاتی ډول د پښتنو ذهن د خپل هغه افغانستان نشت والی ته متوجه نه شی په کوم کې چې پښتون قام د افغانستان د نورو قامونو سره اوسیدو او سرحدونه ئې د آمو نه تراټک پورې وو. نتیجه ئې دا شوه چې د تقسیم خلاف رد عمل په شدو مد سره پیدا نه شو بلکې د « Slow Poisoning » یانې د ورو ورو ختمولو په انداز کې ئې اثر وکړو. دا افغانستان امیراگر چې خپلو خلقو ته باچا بنکاریدو خو هغه ته دا

ددې جغرافيايي تقسيم سره ئې د مغلو د ماجبونو او د منصبونو منصوبه نه صرف دا چې بحال و ساتله بلکې نوره ئې هم پراخه کړه. په دې وجه هغه قام چې په هراړخ يو وحدت دی او د معلوم تاريخ د زمانې نه يو وحدت پاتې شوی دی که حکمرانی ئې خپله وه او که خاوره ئې د بل قوت تابع وه خو وحدت ئې تقسيم شوی نه و. ددې ماجبونو ، منصوبونو د پالیسی او درې غبرگی سرحد د پالیسی په وجه ذهنی او جغرافيايي طور تقسيم شو. پښتانه ددې تقسيم په وجه د يو بل نه ډیر نا خبره پاتې شو او دوخت د تیریدو سره د يو بل نه نا آشنا او بیگانه شول. جغرافيايي طور يو وجود په دريو حصو کې تقسيم کړی شو. او په هره حصه ئې يو داسې نظام رائج کړو چې هغه د بل سره څه مطابقت نه لرلو. چې ورکې د قبائلو نظام ډیر عجيبه دی. چې د پاکستام د جوړیدو نه پنځوس کاله پس نن هم موجود دی. داسې نظام چې ورکې بالغ ته د ووت ورکولو حق هم نشته. بنيادی حقونه ئې غصب دی. عن تردې چې د پولتيکل محکمې يو ورکوټی افسرد» ایف سی آر» لاندې د دوی ازادی ترورلی شی او جیل ته ئې لیږلی شی که پولتيکل محکمه د دوی کورونه وران

زه چي په كال ۱۹۹۳ ع كې د رياستي امورو او قبائلو وزير وټاكلې شوم نو ما يو بيان وركړو چې قبائلو له بهه د بالغ رائي دهې حق وركولى شي، د صوبي په اسمبلي كې به ورله نمائندگي وركولى شي. ما دا هم وويل چې قبائلو ته به ايف سي اړخلاف د اپيل حق وركړى شي. نو د پاكستان د پولتيكل محكمې په ايماء قبائلي ملكانو او خاص طور سره د قبائلو د قامي اسمبلي او سينيټ ممبرانو داسې غوغا جوړه كړه چې د ملك وزير اعظمي زه وغوښتم او راته ئې ووي چې دا شپاړس ممبران به د حكومت خلاف او دريږي هسې هم زمونږ دا اقليتي حكومت په مخلوط ډول جوړ دى نو مونږ يانې حكومت ته به ډير تاوان ورسى. په جواب كې ورته ما ووي چې دالار صحيح ده. ما چې كوم بيان وركړى دى دا يواځې د « پښتونخوا قامي پارټي» بيان نه دى بلكې د پاكستان پيلز پارټي په انتخابي منشور كې هم دغه ذكر شته. محكمه يا وزارت د وزير اعظمي په صوابديد دى ماته

بل خوا د ډيورنډ د کرنې نه بره افغانستان کې چې کوم امير په تخت کښيناستو ، دا د هغه قامی فريضة وه چې د خپل قام د ملی وحدت هلې ځلې ئې سمدستی شروع کړی وی . خو هغه ته دا معلومه وه چې هغه د فرنگيانو د لاسه په تخت ناست دی . او دا ورته هم معلومه وه چې که ما د قامی وحدت هلې ځلې خو پريږده که دا تصور مې هم وکړو نو بيا به زه امير نه يم . هغه ته دغه تخت د هر څه نه گران ؤ ، ځکه چې په تخت ځامنو پلاران او پلارانو خپل ځامن وژلی دي . امير د پښتنو د وحدت په ځانې د نفرت پيدا کولو کوشش وکړو ، چونکې د ډيورنډ د کرنې نه بره

د ډيورنډ د کرنې د لاندې گڼو پښتنو مشرانو د فرنگي
خلاف يو اوږد او مسلسل جدو جهد وکړو چې د فرنگي نه
ازادي حاصله کړي. خو زما په خيال بنيادي غلطی دا
وشوه چې پښتنو د فرنگي نه خپله ازادي د پښتون قامي
وحدت په بنياد ونه غوښتله چې د احمد شاه بابا
افغانستان بيا قائم شوی وای. دی ټولو مشرانو د پښتنو
ازادي د هندوستان په ازادي پورې وتړله. او دغه رنگ د

هاغه د رز چې فرنگی په یو وجود کې راوستی ؤ. په دې وجه نور هم زیات شو او درې د بره سل کاله وشو چې د یو جابرد عمل خلاف دومره اوږده موده پس هم یو توانا قامی تحریک پیدا نه شو. حالانکې دا تقسیم په ۱۸۹۳ ع کې د یو غاصیب د سازش نتیجه وه. او د غاصیب عمل هیڅ قیسم قانونی، اخلاقی او آئینی جواز نه لری

د پښتنو خاوره دهندوستان حصه نه ده. دا دهندوستان او وسطی ایشیاء تر مینځه پرته ده. پښتون په تاریخ کې چا هم هندوستانی نه دی بللی. د پښتون ټول عمر تعلق، تجارتی او ثقافتی اړیکې د وسطی ایشیاء سره پاتې شوی دی، چې ددوی لومړی ټاټوبی هم دی. کوه هندو کش او د کوه سلیمان لمنې ددوی مسکن دی. ددوی ته علم د شمال نه راغلی دی دغه رنگ دا احترام هم شمال ته ورکړی دی. د فرنگی ددې کرښو نه وړاندې ددوی تجارت شمال کې د تاشقند، ثمرقند او بخارا سره پاتې شوی دی. د انگریز د مملکت او تسلط نه پس اګر چې د

د پښتنو دا خاوره د ۵۵۰ قبل مسیح نه د مختلفو حکمرانانو د کورنو او مختلفو تهذيبونو د انتظامی تصرف لاندې پاتې شوې ده چې تفصیل ئې په دې ډول دی

۱- د هاخامنشی کورنۍ: د ۵۵۰ ق م تر ۳۳۱ ق م پورې

۲- سکندر اعظم (یونانیان)؛ د ۳۲۷ ق م نه تر ۳۰۵ ق م پورې

۳- د موريا خاندان: د ۳۲۳ ق م نه تر ۱۹۰ ق م پورې

۴- باختري حکمرانان: د ۱۸۵ ق م نه تر ۹۷ ق م پورې

۵- ساکان: د ۹۷ ق م نه تر ۵ عیسوی پورې

۶- اینډوپارتین: د ۷۷ ع نه تر ۷۵ ع پورې

۷- کشان خاندان: د ۷۵ ع نه تر ۲۲۵ ع پورې

۸- ساسانیان د ۲۳۰ ع نه تر د ۳۶۱ ع پورې

۹- افتالیان (د ساکانو نسل) د ۳۶۵ ع نه تر ۴۵۵ ع

پورې

- ۱۰ - ساسانیان (دویم دور) د ۵۶۸ع نه تر ۶۴۴ع پورې
- ۱۱ - کابل شاهي کورنۍ : د ۶۵۰ع نه تر ۸۷۹ع پورې
- ۱۲ - سفاریان : د ۸۶۱ع نه تر ۹۰۰ع پورې
- ۱۳ - هندو شاهي : د ۹۰۰ع نه تر ۱۰۲۱ع پورې
- ۱۴ - غزنویان : د ۱۰۲۱ع نه تر ۱۱۵۰ع پورې
- ۱۵ - غوریان د ۱۱۸۱ع نه تر ۱۲۰۶ع پورې
- ۱۶ - مغل خاندان : د ۱۵۲۶ع نه تر ۱۷۳۹ع پورې
- ۱۷ - هوتک : د ۱۷۰۹ع نه تر ۱۷۳۵ع پورې
- ۱۸ - دورانیان (سدوزی ، بارکزی) ۱۷۴۷ع نه تر ۱۹۸۳ع

ع پورې

پدې ترتیب په افغانستان باندې د پښتنو دریو کورنیو په مختلفو ادوارو کې حکومت کړی دی په دوی کې غوریان ، هوتک او دورانیان شامل دي. د غوری پښتنو په حکومت کې د افغانستان د غربی سیمو نه علاوه د سنترل ایشیا ځینې علاقې هم شاملې وې. میرویس نیکه چې د غلجود کوم سلطنت بنیاد ایښودی وپه هغې کې د میرویس نیکه نه وروستو عبدالعزیز خان

د خپل ټاټوبي نه بهر د پښتنو دريو کورنيو په هندوستان
ډير اوږد حکومت کړی دی. دغه حکومت پرله پسې نه
ؤ، بلکې په مختلفو ادوارو خور دی. په دوی کې غلجیان ،
لودهيان او سوريان شامل دي. د هندوستان د پښتنو
کورنو د حکومتونو خاص خبره دا وه دوی د «روه» سره
اړيکې قائمې نه وې ساتلې. ددوی د طاقت او حکومت
زيات دارومدار په محلي قوت ؤ، چې ګله په دغه محلي
قوت راټول او متحد ؤ، په هند به ددوی حکومت دوام
لرلو او چې به خور شو حکومت به د بل ؤ. په دغه پښتنو
بادشاهانو کې «بهلول» او «شير شاه» د «روه» سره د تعلق
ساتلو يو شعوري کوشش کړی ؤ، خو وخت مهلت ورنه

د پښتنو په زمکه چې شومره غیر پښتانه حکمرانان راغلی دي. او حکومتونه ئې جوړ کړي دي. په دوی کې یوه خبره د توجه وړ ده او هغه دا چې دغه غیرو پښتنو حکمرانانو دلته داسې حکومت کړی دی چې د پښتنو په داخلي خود مختاری، کې ئې لاس نه دی وهلی.

پښتون قام په نفسیاتی ډول خصوصی کړه وړه لری. پښتو ئې ژبه او پښتونولی ئې د ژوند ضابطه ده. د ژوند د دغه ضابطې یانې پښتونولی ډیره په سختۍ سره پابندی کوی. جرگه ، میلمه ، پالنه ، پناه ورکول بدل او ننوتې د پښتونولی مطبوط بنیادونه دي. میلمه پالنه د خپل توفیق نه زیاته کوی. په میلمه خوشحالپری او ورته د خدای پاک رحمت وائی. پیژندگلو میلمه له چې کوم

مشهوره واقعه ده چې د جنگ په دوران کې یو ژوبل زلمی د یوې پښتنې ابې کیردې، ته ساه نیولی ورننوتو او پناه ئې وغوښتله. زنانه پناه ورکړه. ساعت تیر نه ؤ چې څه کسان کیردې، ته راننوتل او د پښتنې ابې نه ئې ددغه سړي غوښتنه وکړه. ابې انکار وکړو په دې اساس چې هغې ورله پناه ورکړې وه. سړو ابې ته ووي چې هم دا سړی ستا د دوو زامنو قاتل دی. ولې ابې پښتنه وه. بیا ئې هم په کلکه وویل چې که هر څنگه وی، ده له اوس ما پناه ورکړې ده او نه شم کولی چې له خپله لاسه ئې چاته حواله کړم. «۱»

بدل د پښتنو په تاریخ او امروزه ژوند کې ډیر لوئې اهمت لری مشهور متل دی چې «د بدل کانې په سمندر کې هم نه ورسټیږی» بې شمیره داسې واقعات شته چې د نیکه د مرگ بدل نمسی اخستی وی. پښتانه د بدو بدل اخلی او په ننواټې مړی هم بخښی، ننواټې په اصل کې د خپل جرم یا خامی اعتراف کولو او د پښتونولۍ په اساس جرم

۱- پښتون کون؟ صفحه ۱۴۱ (پريشان خټک)

۲، DR . PROF . MANNERS AND CUSTOMS OF THE AFGHANS BY
MOHDALI

فيصلې په اجتماعي قبوليت کيږي. د جرگې فيصلې قامي بڼه لري. او هيڅ څوک د هغې نه د انکار جرات نه شي کولی. هغه شخړې چې نور قامونه ئې په خونړو جگړو هم نه شي حل کولی. پښتانه ئې په جرگه کې بغير د څه شرو شدت نه فيصله کوي.

په تاريخ کې د جرگې ډيرې عظيم الشانه فيصلې موجودې دي. احمد شاه بابا ته د حکمرانۍ پټکي جرگې ورپه سر کړي و. او ځکه ئې ټول پښتون قام په شا ولاړ وو.

لکه چې مې وویل د پښتنو اکثر لوی او تاریخی فیصلې د جرکې دلارې شوي دي پښتون مذهب هم په اجتماعي ډول قبول کړی دي. که بده مذهب ئې قبول کړو نو دغه مذهب او د هغې خدمت ته دومره مخلص وو چې دغه مذهب ئې د شمالي او جنوبي هندوستان د پولې نه هغه غاړه د تبت او چین سرحدونو ته ورسولو که اسلام ئې قبول کړو نو په خپله دغه من حیث القوم فیصله دومره ټینګ ودریدو چې دغه مذهب ئې د برصغیر هر ګوټ ته ورسولو. په انډونیشیا ، ملایشیا او چین کې د اسلام موجودیت دده د مخلصانه زیار باسني نتیجه ده. په نفرادی او اجتماعي ډول پښتون ډیر زړه ور ، فراخ دله ، روادار او د هر ډول لسانی او مذهبي تعصب نه ازاد دی. د کولتوري رواداری مثال ئې دا دی ، چې په نورو جغرافیا و حدونو کې دمیشته کیدو له امله ئې خپله ژبه او کولتور هم پریښی دی. د میا والی نیازیان، د قصور خانان ، د ازاد کشمیر سدوزیان او دروهیل کنډ پښتانه د مثال په توګه وړاندې کیدی شی .

پښتون یو خوش دل او خوش باش قام دی خو په عزت ، نفس سرهم ورکوی خاص طور سره په کور دننه په خپل

دا خو يو ضمنی بحث ؤ اصل موضوع ته راځو د سویت یونین د منتشر کیدونه پس په وسطی ایشیاء کې یو ځل بیا لرغونی جغرافیائی وحدتونه د ازادو ریاستونو په شکل کې راڅرگند شول کمیونسټ تسلط په هراړخ دا کوشش کړی ؤ، چې قامی حدبندی او قامی تسلسل له مینځه یوسی، په دی لړ کې ئې یو منظم کوشش کړی ؤ چې ددوی ژبه او نومونه خپلې لهجې ته راواړوی. ولی او یا کاله پس دا خبره ثابته شوه چې حقائق او فطری تقاضی که په بل شکل کې وی او که د قامونو د وجود په شکل کې وی ختمیدلی نه شی. نن ټوله د دنیا او خاص کرپاکستان د وسطی ایشیاء ددی ملکونو سره تجارتي تعلقات مستحکم کول غواړی. او د وچې هغه تجارتي لار چې د فرنگی د راتلونو نه وړاندې د برصغیر او وسطی ایشیاء په

د افسوس مقام دی چې په خای ددې چې د پاکستان د جوړیدو نه پس د پښتون قامی وحدت په لور چټک گامونه اخستی شوی وی. بالعکس د انگریز د لاس رابښکلی کرښه د دوو اسلامی ملکونو تر مینځه سرحد وگرځولی شو. پاکستان یو تحریک ؤ. چې بنیاد ئې دا ؤ چې مسلمان یو قام دی او غیر مسلم بل قام دی. په دی تحریک کې دا هیچیرې نه دی ویلی شوی چې د فلانی حده پورې مسلمان یو قام دی، د پاکستان بانی قائد اعظم په دې حقله په ۱۹ فروری کال ۱۹۴۸ ع د استیریلیا ولس ته په خپل یو نشری تقریر کې او په ۱۷ اپریل ۱۹۴۸ ع کې په گورنمنټ هاوس پېښور کې یوې قبائلی جرگې ته دا خبره واضحہ تهکو کې وکره چې:

WE MUSLIMS BELIEVE IN ONE GOD, ONE BOOK THE HOLY QURAN – AD ONE PROPHET. SO WE MUST STAND UNITED AS ONE NATION, YOU KNOW THE OLD SAYING THAT IN UNITY LIES STRENGTH. UNITED WE STAND , DIVIDED WE FALL.

«مونږ مسلمانان په یو خدای (ج) یو کتاب قران پاک او یو پیغمبر صلی الله علیه وسلم عقیده لرو. نو باید چې مونږ لکه د یو قام متحد و سیرو تاسو دا پخوانی وینا نه

د قاید اعظم ددې وینا نه پس د ډیورنډ کرښه حد بندی نه
شی جوړیدی ځکه چې لراو بردواړه غاړو ته نه یواځې دا
چې مسلمانان پراته دی بلکې د یو نیکه اولاد ، د یو
کولتور او یوې ژبې خاوندان دي. ددې نظرې سره سم
پکار نه، بلکې لازمه وه چې د پاکستان حکمرانانو د
افغانستان سره د څه قسم اتحاد او یو کیدو جدو جهد
جاری ساتلی وی که د افغانستان حکمرانانو اعتراض
کولی نو بیله خبره وه خو عجیبه دا ده چې د پاکستان
حکمرانانو د ډیورنډ کرښه د افغانستان سره سرحدو
گرځوو دلیل ئې دا ؤ چې د فرنگی نه ورته په میراث کې
پاتې شوې ده. دلته د علامه اقبال وینا ستاسو په وړاندې
ایښودل ضروری گڼم چې وږائی:

اسیا یک پیکر آب و گل است
ملت افغان دران پیکر دل است
از فساد و فساد د اسیا

درکشاد و کشاد اسيا

علامه اقبال وائي چي د ايشيا مثال د يو وجود دی چي افغان ملت ورکي د زړه حيثيت لري. که زړه روغ وی نو ټول وجو (اسيا) به خوشحاله وی او که زړه رنخوړوی نو ټول بدن «اسيا» به بې ارامه وی. که پښتانه د دې جوگه نه وو او اوس هم نه وی چي خپل قامی وحدت تر لاسه کړی نو د علامه اقبال د مفکورې تر مخه به پاکستانی حکمرانانو دا لازمه وه او اوس هم ده چي د پښتون قام د ملی وحدت د پاره هلې ځلې وکړي. ځکه چي د پښتنو په انتشار کي د ټولې اسيا تاوان دی او د دوی په ابادی او صحت کي د ټولې ايشيا خوشحالي ده.

زه دا منم چي د افغانستان نماینده په ملل متحد کي د پاکستان د گډون مخالفت کړی ؤ او د یو گاونډی ملک په حيث ئې د دې هیواد خیر مقدم نه وکړی خو د یو شخصی نظام په خوا کي د یو جمهوري نظام قایمیدل به هغوی د ځان لپاره ارو مرو خطر گڼلو. د دې د پاسه باید چي د پاکستان واکدارانو هغه بنیادی مفکوره په نظر کي ساتلی وی کومه چي علامه اقبال پسش کړې وه. د

ایوب خان په وخت کې دغه منصوبه شاته وغورزولی شوه او د دواړو ملکونو تر مینځه بیا تلخی پیدا شوه. ځکه چې دواړه طرفه ته واکدارانو کې نه اد اهلیت ؤ او نه جرات چې د انگریز د تقسیم نه ئې گام اړولی وی.

د شوروی اتحاد د منتشر کیدو نه پس چې کله دوه پریزې نظام ختم او یو پریزې نظام مینځ ته راغی او امریکاد سپر پاور نه سپریم پاور شوه نو د « نیو ورلډ ارډر » په نوم یو نوی تصور وړاندې کړی شو. د شلمې صدۍ تر اخره پورې انسان دومره ترقی کړې ده چې په خپل کره ارض کې ئې د کلونو فاصلې منډونو ته راوستې دی. سپورمۍ ته رسیدلی او نورو سیارو ته د رسیدو کوششونه کوی. خو ددې هر څه باوجود انسان د ذهني سکون او قلبی اطمینان

که صرف دو مره فکر و کړی شی چې زموږ د دنیا اوس ډیره
مختصر شوې ده چې د گوت گوت حال د هر چا په
وړاندې دی نو پکار او لازمه ده چې ورسره یو عالمی تړون
مینځ ته راشی او دا هر څه په پراخه سینه ومنلی شی. چې
په دی دنیا کې وړو قامونو ته هم د اوسیدو داسې حق
شته لکه څنگه چې طاقتور و قامونو ته شته او دا چې
د وړو قامونو د کولتور، ژبې دودې یو پرامن او خوشحاله
دنیا ته نن دو مره ضرورت دی څو مره چې غاوره قامونو

نن هم د دونيا په مخ ډير قامونه تقسيم پراته دي. او د پيريو راسې هغوی د خپل قامی وحدت لپاره هلې ځلې کوی. چې د دونيا په قامونو کې سر لوړی شی. خو لا تر اوسه دغه واړه قامونه د وخت په شکنجو کې بنکيل پراته دی. په دوی کې پښتون قام هم دی چې درې د بر سل کاله وړاندې د يو غاصب د لاسه تقسيم شوی دی. او لا تر ننه تقسيم پروت دی د پاکستان د ازادی بنځوس کاله وشو او

بل قبائل دی نور و سره بل لفظ نشته چي کوم قبائل دی
چي شناخت ئي وشی . قبائل په نور و هیوادونو کي هم
شته ، ولي هغوی هلته خپل نوم لری . خپله پیژندگلو لری
ولي دلته د قبائلو نه خپل نوم شته او نه پیژندگلو .

د پښتون قام یو حصه په بلوچستان کي ده چي د صوبې
تشکیل ئي په کال ۱۹۷۰ع کي شوی دی . ظاهره ده چي په
بلوچستان کي به بلوچي اوسی ، لکه څنگه چي بنجاب
کي پنجابي او په سنډه کي سنډهي اوسی . کله چي د
بلوچستان پښتون سرحد ته راشی نو د دې ځای پښتانه
ورته « بلوچي پښتون » وائی دغه کلمه په هغه دو مره بده

ما وړاندې هم ذکر کړې دی او اوس یو ځل بیا په تکرار او تاکید سره ددې خبرې اعاده کوم چې تر څو پورې پښتون خپل قامی وحدت نه وی حاصل کړی تر هغې د پښتون قام مشکلات او محرومی نه شی ختمیدی او دیو قام د غړی په حیث دوی احترام نه شی گټلی. که په پښتون کې لا دا سیاسی شعور او احساس دې حد ته نه وی رسیدلی چې خپل قامی وحدت تر لاسه کړی نو د دویا هغه قامونه چې ځان ته مهذب وائی. خصوصی توگه هغه قامونه چې تقسیم درد ورته معلوم دی. په دوی ټولو دا لازمه ده چې د پښتون قام د وحدت به احیاء کې ددوی سره لاس وکړی په دې غرض چې د بر صغیر نه تر وسطی ایشیاء پورې په دې

فطری وحدتونه چې په هر ځای کې تقسیم شوی دی. نو تاریخ د خپل جبر د لارې د وحدت منزلونه ټاکلی دی. د یویشتمې صدۍ اغاز باید چې دا فرق راوولی چې د پښتنو د وحدت مسئله د جبر په ځای د امن، برداشت، افهام و تفهیم په قامی رواداری او زغم تر سره شې نو په دوی او خصوصاً دې سیمه کې به د امن او خوشحالی یو نوی دور پیل شی.

زه د رب ذوالجلال بې حد شکر گزاریم چې ما د یو پښتون په حیث زپلی پښتون (افغان) قام ته دا مختصر شان پیغام وړاندې کړو. او پوره باور لرم چې ددې منتشر قام هر غړی چې هر ځای وی په هر حال کې وی او د هری پیشې مالک وی به خپل فکر او قلم د امن او مینې په لار د خپل قام د وحدت او تشخص د حصول طرف ته راوگرځوی او د دوی ټولو مهدبو قامونو او انسان دوست

پای

خدای بخنبلی فضل محمود مخفی صیب چي یو پیاوړی ، نامتو ، قام پرست شاعر او لیکوال ؤ ، هغه په زړه کې د پښتون د قام د منتشر وجود د بیا راغونډولو ژوندی ارمانونه لرل. د هغوی دا یو نظم د هغوی د قامی وحدت د ارمان ترجمانی کوی.

خاونده ته ودانه کړې زمونږ د یووالې حجره
یو ځای پکې د ځانه کړې د پښتون ډله خوره
یو زړه او یو شان ئې کړې
دې بیل او بیل بیلتون لره
کشمیر نه هرات هورې بلوچستان نه تر دورې
دا ټول پښتون دی هر چیرې څه رنگې پروت ذرې ذرې
د یو وجود په شان ئې کړې
یو خدایه دا ذره ذره

لویو تیو د پښتنو په غره په سم پرتو درنو
نمسو د لویو پرگنو راځی چې یو شول یونو
یہ خدایہ وراڼه کړې
سپیره بیلتون لره دیره
د پښتون اول نیکه خواره نمسی دې یو کړه ته
دا شان ټیټه دی دوی په څه خبر له یو له بله نه
یہ خدایہ وراڼه کړې
سپیره بیلتون لره دیره
« پښتو » زمونږ چیرته ئې ولې له مونږ بیرته ئې
زمونږه زړه ځیگرته ئې زمونږ د قام وزرته ئې
په مونږه لار اسانه کړې
چې مونږه شو یو « کل » سره
زمونږ د ملک نه د بنمنان خدایه ته لرې کړې دا زمان
په مونږه کړې زمونږه خان زمونږ د قام زمونږ د ځان
رڼا زمونږه له ځانه کړې
د پښتنو توره تیاره

